

Χειροτονία νέου Διακόνου στην Ι. Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Με λαμπρότητα εορτάσθηκε σε ολόκληρη την Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας η μεγάλη Δεσποτική εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός το πρωί της Τετάρτης 6 Αυγούστου μετέβη στην ιστορική, γυναικεία, Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Παντοκράτορος Αγγελοκάστρου, όπου χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία, κατά την διάρκεια της οποίας τέλεσε την εις Διάκονον Χειροτονία του κ. Ευαγγέλου Γεροδήμου.

Με τον Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσαν ο Πρωτοπρ. Γρηγόριος Παπακωστόπουλος, Πνευματικός Πατέρας του νέου Διακόνου, ο Ιερομόναχος Κοσμάς Παππάς, Εφημέριος της Ιεράς Μονής, ο Αρχιδιάκονος Δημήτριος Λαγούδης και οι Διάκονοι Ιάκωβος Τρομπούκης και Ιγνάτιος Γοργολίτσας. Τους ύμνους της εορτής απέδωσαν οι Πρωτοψάλτες κ. Γεώργιος Γαρουφαλής, κ. Γεώργιος Βλάχος και κ. Νεκτάριος Δροσοπαναγιώτης.

Image not found or type unknown

Ο νέος Διάκονος είναι έγγαμος, απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. και κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου στο χώρο της Θεολογίας, με ειδίκευση στην Χριστιανική Γραμματεία και την Πατερική Θεολογία. Την Κυριακή 10 Αυγούστου 2025 θα λάβει τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Αγρινίου.

Κατά την προσφώνησή του, ο νέος Διάκονος αναφέρθηκε στο μυστήριο της ακτίστου Χάριτος του Θεού που αποκαλύφθηκε στο όρος Θαβώρ, λέγοντας μεταξύ άλλων τα εξής: «Στο όρος Θαβώρ, ο Κύριος και Θεός και Σωτήρας μας Ιησούς Χριστός μετεμορφώθει έμπροσθεν των μαθητών Του και αποκάλυψε τη Δόξα Του ως Φως, τις άκτιστες δηλαδή ενέργειες της Θεότητας Του, όπως θα ερμηνεύσει ο ιερότατος ποιμένας των Θεσσαλονικέων άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς. Την ώρα εκείνη ο αισθητός ήλιος συνεστάλλει μη μπορώντας να αντέξει το Φως της Θεότητας του Χριστού και υπέκρυψε το δικό του φως, εκδηλώνοντας, με αυτό τον

τρόπο, την μηδαμινότητα του μπροστά στην Παντοδυναμία του Κυρίου και Δημιουργού.

Αυτή η άκτιστη χάρη της Θεότητας, ευδοκία του Πατρός, δια του Κυρίου και Θεού ημών Ιησού Χριστού, εν Αγίω Πνεύματι, κατέρχεται σήμερα και πάλι όχι μόνο για να καθαγιάσει τα Τίμια Δώρα, αλλά και για να ενεργήσει και οικονομήσει την προσωπική μου μεταμόρφωση μέσω του Μυστηρίου της χειροτονίας μου. Αναλογίζεσθε, λοιπόν, εάν ο ήλιος, ένας άψυχος αστέρας, συνεστάλλει στη Θέα του Φωτός του Κυρίου, πόσο τρέμει τούτη την ώρα και η δική μου υπόσταση ενώπιον του μυστηρίου. Ωστόσο, ο λόγος της ευχής του Ουρανοφάντορος αγίου Βασιλείου του Μεγάλου με συγκρατεί: «Οὐ γὰρ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν ἐποιοῦμέν ποτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὐς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαρροῦντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ».

Με φόβο και τρόπο αλλά και με πίστη και ελπίδα στην τελειοποιώ και αγιαστική χάρη του Αγίου Πνεύματος, την «πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα», Σεβασμιώτατε μου, θαρρύνω να σταθώ ενώπιον της Ωραίας Πύλης και εντός ολίγου να κλίνω το γόνυ στην Αγία Τράπεζα, όπου από τα τίμια αρχιερατικά σας χέρια θα λάβω τον πρώτο βαθμό της Ιεροσύνης. Την μεταίχμια τούτη στιγμή ανατρέχουν του νοός μου τα έτη του βίου μου, και αντιλαμβάνομαι, πως όλον αυτό τον καιρό που ο Κύριος μας με ετοίμαζε για την αγία Ιερωσύνη Του, υπήρξα πάντοτε υποβασταζόμενος. Συγχωρέσατέ με και παρακαλώ παράσχετέ μου τη δυνατότητα να ευχαριστήσω τους συγκυρηναίους μου.

Εν πρώτοις, «πάλιν καὶ πολλάκις», ευχαριστώ εσάς, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα της Αγιοτάτης Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας, κύριέ μου εν Κυρίω Δαμασκηνέ, για την πατρική σας αγάπη και το ενδιαφέρον που ολόψυχα μου δείξατε και μου δώσατε. Δεν με γνωρίζατε και όμως με αγκαλιάσατε αμέσως στην πνευματική σας αγκάλη. Από την πρώτη κιόλας στιγμή της γνωριμίας μας ενδιαφερθήκατε ένθεα και ουσιαστικά για εμένα. Μου δείξατε αμέσως ειλικρίνεια και εμπιστοσύνη, αποκαλύπτοντάς μου το αναντίρρητο εκκλησιαστικό σας ήθος καθώς επίσης το υψηλό του πνεύματος και της διανοίας σας.

Image not found or type unknown

Πρωτίστως όμως σας ευχαριστώ, διότι με την εμπιστοσύνη σας, σήμερα, την Αγία και Φωτοφόρο ημέρα της Μεταμορφώσεως, που τόσα σημαίνει για εμένα και την ζωή μου εν γένει, κάνετε πραγματικότητα τον πόθο της ψυχής μου, ενώνοντάς την με τον μυστικό της έρωτα, τον Χριστό. Την παρούσα ημέρα, και από την ώρα που θα θέσετε την αγία δεξιά σας επί της αναξίας κεφαλής μου, θα είμαστε ενωμένοι με έναν καινό σύνδεσμο- προσωπικό, μοναδικό, άρρηκτο και απερίσπαστο από τον χώρο και τον χρόνο εις των αιώνων, όπως διδάσκει ο Μέγας Μυσταγωγός, άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης. Γι' αυτή σας την απόφαση, Σεβασμιώτατε μου, να με χειροτονήσετε κληρικό σας, καθίσταμαι ευγνώμων εις των αιώνων, και γονυκλινώς σας ικετεύω να με έχετε διαρκώς στην αγία και θεάκουστο προσευχή σας.

Δεν έχω τί να ανταποδώσω στην εν Χριστώ αγάπη σας. Καταθέτω ενώπιον σας, εξ όλης διαθέσεως, το σεβασμό μου, την υπακοή μου και την αγάπη μου προς το σεπτό πρόσωπο Σας, διαβεβαιώνοντας σας για την προσπάθειά μου, ώστε να

βλέπετε διαρκώς τα ανωτέρω αλλά και τις αρετές που μου εμπιστεύθηκε ο Κύριος να καλλιεργούνται και να πολλαπλασιάζονται «ώς μυρίπνοα ἄνθη» προς το συμφέρον της Εκκλησίας».

Ο νέος Διάκονος ευχαρίστησε τον πνευματικό του πατέρα, Πρωτοπρ. Γρηγόριο Παπακωστόπουλο για την αγάπη, τον επιστηριγμό και την πνευματική καθοδήγηση. Επίσης ευχαρίστησε την σύζυγό του, τους γονείς του και τους γονείς της συζύγου του, τον αδελφό του, τους συγγενείς και τους φίλους του, καθώς και την Ηγουμένη και την Αδελφότητα της Ιεράς Μονής για την αγάπη και την συμπαράσταση.

Κατέληξε την προσφώνησή του προσευχητικά, εκζητώντας την Χάρη του Θεού, την σκέπη της Κυρίας Θεοτόκου και του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, λέγοντας: «Προ της σιωπής μου, εξ όλης της καρδιάς και εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας μου και εξ όλης της υπάρξεως μου ικετεύω και προσεύχομαι στον Παντοκράτορα και Πανοικτίρμονα Χριστό και στους προστάτες αγίους μου, την Υπεραγία Θεοτόκο και Αειπαρθένο Μαρία και τον συμπολιούχο των Θεσσαλονικέων άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά: «Μεταμορφωθέντα Κύριέ μου καὶ Θεέ μου, Ἰησοῦ μου Χριστέ, Γλυκύτατή μου Δέσποινα, καὶ Ἄγιε μου Γρηγόριε Παλαμᾶ, καταστείτε προστάτες τῆς ἱερατικῆς μου πορείας, φωτίσατέ μου τὸ σκότος, καὶ ἀξιώσατέ με τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Ἀμήν».

Ο Σεβασμιώτατος, κατά την αντιφώνησή του, αναφέρθηκε στο θεολογικό νόημα της εορτής της Μεταμορφώσεως του Χριστού και στην Δόξα που αποκαλύφθηκε στο όρος Θαβώρ, λέγοντας μεταξύ άλλων τα εξής: «Ημέρα περίλαμπρος η σημερινή! Εορτή πανένδοξη και φωτοφόρος! Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός παραλαμβάνει τους τρεις προκρίτους μαθητές Του, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη και αναφέρει αυτούς εις όρος υψηλόν και επηρμένον. Μπροστά στον εκπρόσωπο της ενθέου αγάπης, τον Πέτρο, ενώπιον του πολύ αγαπημένου, υπό του Ιησού, Ιωάννου και του σφόδρα μισουμένου υπό των Ιουδαίων, Ιακώβου μεταμορφώνεται. Το πρόσωπο Του λάμπει ως ο ήλιος και τα ιμάτιά Του γίνονται λεύκα ως το φως.

Μέσα σε αυτήν τη δοξασμένη ημέρα δεν έχουμε μόνο θεοφάνεια, φανέρωση δηλαδή της θείας δόξης, αλλά βιώνουμε και αποκάλυψη της τρισηλίου Θεότητας. Ο Σαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού μεταμορφώνεται. Ο Πατήρ ως φωνή εμφανίζεται στον κόσμο και λέγει “ούτως εστίν ο υιός μου ο αγαπητός ενώ ηυδόκησα, αυτού ακούετε». Το Πανάγιο Πνεύμα ως νεφέλη φωτεινή σκέπει τα πάντα στην κορυφή του όρους Θαβώρ.

Το εξαίσιο αυτό όραμα, η μοναδική αυτή εμπειρία ολοκληρώνονται με την συνομιλία του Μεταμορφωθέντος Κυρίου με τους δύο κορυφαίους προφήτες της

Παλαιάς Διαθήκης • εκείνον που παρέλαβε τον Νόμο του Θεού στο όρος Σινά, τον θεόπτη Μωυσή και εκείνον που συνομίλησε μετά του Θεού στο όρος Χωρήβ, τον πυρφόρο Ηλία.

Τί εμπειρία, αγαπητοί μου αδελφοί, βιώνουμε τούτη τη στιγμή; Τί εμπειρία παραδείσια, πρόγευση της αιωνίου ζωής, πρόγευση της μετοχής μας στην ένδοξη παρουσία του Θεού μέσα στον κόσμο ζούμε; Γιατί και εμείς να μείνουμε στους πρόποδες αυτού του όρους; Έχουμε την θέληση και την επιθυμία να ακολουθήσουμε τον Κύριό μας, Ιησού Χριστό; Του ζητάμε να μας παραλάβει και εμάς, όπως παρέλαβε και τους μαθητές Του στην αγία κορυφή;

Έτσι παρέλαβε και τον Υποδιάκονο και αγαπητό μας παιδί, τον Ευάγγελο. Τον παρέλαβε εκ νεότητός του. Τον εισήγαγε στον δρόμο που οδηγεί στο όρος Θαβώρ και ο Ευάγγελος ακολούθησε πιστά αυτή την οδό. Πάντοτε ο Χριστός προπορευόταν στη ζωή του και εκείνος με εμπιστοσύνη Τον ακολουθούσε.

Μαθήτευσε στην αγάπη του Πέτρου και τώρα αυτή η αγάπη γιγαντώνεται και γίνεται επιθυμία και βούληση να μαρτυρήσει και ο Ευάγγελος, όπως μαρτύρησε και ο Πέτρος «συ ει ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος».

Μαθητεύει και στην αγάπη που δέχτηκε ο Ιωάννης από τον Διδάσκαλό του, διότι αγάπη προσφέρουμε στον Χριστό και Εκείνος περισσόν αγάπης μας αντιπροσφέρει. Γεύτηκε και ο Ευάγγελος την αγάπη του Χριστού, όπως την γεύθηκε και ο Ιωάννης, όπως την γεύεται και ο κάθε μαθητής που με εμπιστοσύνη ακούμπα το κεφάλι του στο στήθος του Χριστού και αφουγκράζεται και ακούει την θεία διδασκαλία.

Αλλά και του Ιακώβου το παράδειγμα ακολουθούμε όλοι όσοι θέλουμε να ανέλθουμε στο όρος Θαβώρ. Θα προτιμήσουμε να γίνουμε μισητοί στον κόσμο, όπως μίσησαν οι Ιουδαίοι τον Ιάκωβο και ταυτόχρονα να μείνουμε αποφασισμένοι να μαρτυρήσουμε για τον Χριστό, όπως μαρτύρησε και ο Ιάκωβος, ο πρώτος Επίσκοπός της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων.

Ο Ευάγγελος, αφού ακολούθησε τον ανηφορικό δρόμο προς το νοητό όρος Θαβώρ της Ιερωσύνης, έχοντας συμπαραστάτες τα πρόσωπα τα ιερά και τα σημαντικά της ζωής του που ανέφερε, την καλή του σύζυγο, τους ευλαβεστάτους γονείς του, τους συγγενείς και τους φίλους του, βρίσκεται τώρα και πάλι ενώπιον του Μεταμορφωθέντος Κυρίου και αναζητά και εκείνος αυτή την θεία δόξα για να τον στηρίξει. Αναζητά την νεφέλη μέσα στην οποία θα τελεσιουργηθεί ένα άλλο μυστήριο, το μυστήριο της εις Διάκονον Χειροτονίας του, η κάθοδος του Παρακλήτου για να τον καταστήσει διάκονο και λειτουργό των μυστηρίων του Χριστού.

Και όντως είναι φοβερή η εμπειρία που βιώνει. Είναι μεγάλη η ευθύνη που αναλαμβάνει. Είναι βαρύτατος ο σταυρός που θα φέρει από τούδε και στο εξής στους ώμους του. Όμως πάντοτε θα τον στηρίζει η αγάπη του Χριστού, θα τον ενδυναμώνει το γεγονός της Μεταμορφώσεως, γιατί θα γνωρίζει και εκείνος αυτό που γνωρίζουμε και εμείς, ότι είμαστε ανάξιοι να προσεγγίσουμε αυτό το μυστήριο. Είμαστε αδύναμοι να το ερμηνεύσουμε με τη λογική μας. Μόνο η Χάρη του Θεού μας φωτίζει. Μόνο το Θαβώρειο φως εισέρχεται μέσα μας και μας αποκαλύπτει το μεγαλείο της αγάπης του Χριστού που μας καλεί να μεταμορφωθούμε, για να μεταμορφώσουμε τον κόσμο.

Σήμερα ο Ευάγγελος θα μεταμορφωθεί! Θα αποθέσει τον παλαιό άνθρωπο και θα ενδυθεί τον νέο. Σε λίγο το πρόσωπό του θα λάμπει ως το φως και τα ιμάτια που θα φορά θα είναι δοξασμένα, όχι από μία επίγεια δόξα, αλλά θα καταυγάζονται από την δόξα του Παραδείσου, γιατί τα άμφια που φορούμε εμείς οι λειτουργοί, αυτή την δόξα της αιωνίου ζωής, της Βασιλείας των Ουρανών μεταφέρουν πάνω στη γη. Και θα καλείται πλέον να προσκαλεί και τους ανθρώπους να μεταμορφώνονται, με τη δύναμη της πίστης, της αγάπης και του φόβου του Θεού. Αυτός είναι ο προορισμός, η ευθύνη, η οδός, η επιλογή του κάθε πιστού μέλους της Εκκλησίας. Να αποκαλύπτει τα πάθη του και να τα μεταμορφώνει μέσα στην εκκλησιαστική εμπειρία. Να ενδύεται την Χάρη του Θεού και να απεκδύεται το θέλημα του διαβόλου. Να επιλέγει το θαβώρειο φως και να αποστρέφεται το σκοτάδι του μίσους, του σκοτεινού εωσφόρου. Να επιλέγει τη χαρά που αισθάνθηκαν και βίωσαν οι μαθητές, όταν είδαν τον Διδάσκαλό τους να μεταμορφώνεται και να αποστρέφεται την λύπη που η αμαρτία γεννά και προξενεί στη ζωή του ανθρώπου. Να είναι ενωμένος πάντοτε με την Αγία Τριάδα και να αισθάνεται αυτήν την επιθυμία της παραμονής μέσα στην αποκάλυψη της Θείας Μεταμορφώσεως, λέγοντας, όπως ο Πέτρος “καλόν εστιν ημάς ώδε είναι”. Να συνομιλεί νοερά και προσευχητικά με τους ζώντες και με τους κεκοιμημένους, γιατί ο ιερέας είναι το μεθόριον μεταξύ της γης και του ουρανό. Η προσευχή του ενώνει τους ζώντες και τους κεκοιμημένους και ιερουργεί το μυστήριό της ζωής, μέσα στο οποίο ο Χριστός είναι ο αρχηγός της ζωής και του θανάτου, όπως αποκάλυψε περίτρανα μέσα από αυτή την εορτή, όπου τον είδαν οι μαθητές Του να συνομιλεί με τους δύο κορυφαίους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης.

Δόξα θεία, λοιπόν, απολαμβάνουμε σήμερα! Φιλανθρωπία ανείκαστος του Χριστού, ο Οποίος μας αποκαλύπτει ένα μέρος της δόξης Του, όσο μπορούμε να προσλάβουμε και να γευθούμε. Επειδή μας αγαπά, γνωρίζει, ότι, όταν Τον δούμε σταυρούμενο θα πρέπει να στηριχθούμε σε αυτήν την θαβώρεια εμπειρία. Πρέπει να ακολουθήσουμε τον Χριστό, να συσταυρωθούμε μαζί Του για να μπορέσουμε και

να συναναστηθούμε μαζί Του. Και μετά την Ανάστασή Του ας γίνουμε όλοι μας κήρυκες, όπως ο Ευάγγελος, του γεγονότος της Μεταμορφώσεως, γιατί αυτό είναι η πεμπτούσια της εκκλησιαστικής ζωής που ιερουργεί ο κάθε κληρικός. Καλείται να σηκώσει τον σταυρό, να ανέλθει στον προσωπικό του Γολγοθά, να προσκαλέσει και τους πιστούς να συσταυρωθούν με τον Χριστό και να συναναστηθούν μαζί Του, για να μπορέσουν να γευθούν τη θαβώρειο εμπειρία, το φως της Αναστάσεως και του Θαβώρ, το οποίο θα καταυγάζει πλέον τη ζωή τους και θα προσφέρει χαρά, αγάπη, ειρήνη και γλυκασμό από την παρουσία του Χριστού στη ζωή τους.

Να, λοιπόν, γιατί είναι χαρά η σημερινή ημέρα, όχι μόνο για εσάς αδελφοί μου, αλλά και για ολόκληρη την τοπική μας Εκκλησία. Ένας ακόμη νέος κατηρτισμένος, επιμορφωμένος, με ήθος, με ευγένεια και ιεροπρέπεια, κατάλληλα προετοιμασμένος από τον πνευματικό του πατέρα, τον π. Γρηγόριο και με σθεναρά θέληση και μεγάλη αποφασιστικότητα, θάρρος, τόλμη και αισιοδοξία προσφέρεται σήμερα για να γίνει Διάκονος και μετ' ολίγον Πρεσβύτερος.

Στηριζόμαστε πολύ στον χαρακτήρα και στο ήθος του, στην προσωπικότητά και στα εφόδιά του, γιατί έχει ανάγκη η τοπική μας Εκκλησία όχι μόνο από ενάρετους και ευλαβέστατους Κληρικούς, αλλά και από κατάλληλα κατηρτισμένους και μορφωμένους για να μνηθούν στη ποιμαντική επιστήμη και να αποτελέσουν ασφαλείς οδοδείκτες πνευματικής εμπειρίας γι' αυτόν τον ευλογημένο λαό.

Χαίρεται, λοιπόν, σήμερα ο Επίσκοπός σας! Αγαπητέ μου Ευάγγελε έχεις ωριμότητα σκέψης, σταθερότητα πίστης. Έχεις όλες τις προϋποθέσεις για να εισέλθεις στα Άγια των Αγίων και να βιώσεις το μυστήριό της Ιερωσύνης. Μείνε πάντοτε προσηλωμένος σε αυτήν την εορτή, που άλλωστε θα σου θυμίζει την διακονία σου στο Ναό της Συμβασιλευούσης των πόλεων, της Θεσσαλονίκης• τον Ναό που τιμούσε αυτή την εορτή και με τον οποίο εσύ έχεις πλέον σύνδεσμο πνευματικό. Πάντοτε να ενθυμείσαι τα γεγονότα της Μεταμορφώσεως του Χριστού, να προστρέχεις στο θαβώρειο φως και να ζητάς να έρθει η Χάρις του Κυρίου και να σε αξιώνει πάντοτε να μεταμορφώνεσαι, γιατί ο κόσμος έχει ανάγκη από ιερείς, οι οποίοι θα ακτινοβολούν το φως του Θαβώρ και θα καλούν τους πιστούς να γευτούν τη χαρά αυτής της μεγίστης εορτής. “Είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου, ίσχυε και ανδρίζου, ότι ο Κύριος προπορεύεται σοι”».

Πριν την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος, κατά την καθιερωμένη τάξη της Εκκλησίας, ευλόγησε τα σταφύλια και ευχήθηκε στην Καθηγουμένη, Γερόντισσα Άννα, την Αδελφότητα της Ιεράς Μονής και όλους τους προσκυνητές, που κατέκλυσαν όλους τους χώρους πέριξ του Καθολικού, μεταξύ των οποίων ήταν και ο Αντιπεριφερειάρχης Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Μαυρομάτης.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)